

Sygn. akt VIII Gz 2/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Tauer (spr)

Sędzia: SO Elżbieta Kala

Sędzia: SO Barbara Jamiołkowska

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2014r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : (...) **Spółka Akcyjna W S.**

przeciwko: **Powiat (...) w N.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy zawarte w pkt. 3 wyroku z dnia 30 października 2013 r. sygn. akt VIII GC 1257/13

postanawia:

1. oddalić zażalenie
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300,00 zł. (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w punkcie 3 wyroku z dnia 30 października 2013 r., sygn. akt VIII GC 1257/13, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 7057 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu postanowienia o kosztach Sąd I instancji podał, że o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 100 kpc obciążając nimi w całości pozwaną gdyż powódka uległa tylko co do nieznaczonej części swego żądania a skoro zapłata nastąpiła w toku procesu to stroną przegrywającą jest pozwana. Sąd Rejonowy wskazał, że powódka wniosła w niniejszej sprawie pozew do Sądu w dniu 6 czerwca 2013 r., a pozwana zaspokoila dochodzone roszczenie główne w dniu 9 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy wskazał, że w zasądzonej kwocie mieściła się kwota 17,00 zł stanowiąca opłatę skarbową od pełnomocnictwa, kwota 3600,00 zł stanowiąca wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, a także kwota 3.440,00 zł stanowiąca opłatę od pozwu.

Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie dotyczące kosztów procesu wniosła pozwana podnosząc, że w niniejszej sprawie jej zdaniem pozwana nie dała powodu do wytoczenia sporu gdyż płaciła powodowi zgodnie z harmonogramem z umowy z wykonawcą firmy (...) S.A. w B.. Pozwana wskazała również, że powódka mimo uzyskania zapłaty do dnia

rozprawy nie cofnęła powództwa i nie zrzekła się w tym zakresie roszczenia. Uczyniła to dopiero na posiedzeniu w dniu rozprawy. Tymczasem zgodnie z art. 79 ust. 1 pkt 3a u.o.k.s.c. otrzymałaby zwrot połowy uiszczonej opłaty. Ponadto pozwana wskazała, że dochodzona przez powódkę wierzytelność była objęta układem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zażalenie pozwanej sprowadza się do zarzuty nie zastosowania przepisu art.102 kpc.

Przepis art. 102 kpc, którego zastosowania w sprawie domagała się pozwana pozwala sądowi w wypadkach szczególnie uzasadnionych zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami w sytuacji, gdy stosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik sporu (art. 98 kpc) sprzeciwiają się względy słuszności.

Należy wskazać, że wymieniony przepis nie konkretyzuje pojęcia "wypadków szczególnie uzasadnionych", pozostawiając ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi (por. m.in. orzeczenie SN z dnia 20 grudnia 1973 r., II CZ 210/73, niepubl.).

Przyjmuje się, że zastosowanie przez Sąd art. 102 kpc powinno być oceniane w całokształcie okoliczności, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty leżące na zewnątrz procesu zwłaszcza dotyczące zachowania się strony przed procesem.. Trzeba też zwrócić uwagę, iż przepis art. 102 kpc nie może być wykładany rozszerzająco, a jedynie w zależności od konkretnego przypadku.

W ocenie Sądu Okręgowego w rozpoznawanej sprawie nie zachodzą okoliczności umożliwiające nieobciążanie pozwanej kosztami procesu. Nie uzasadniają tego zachowanie pozwanej przed procesem jak i fakty związane z samym przebiegiem postępowania.

Jak wynika z akt sprawy pozwana nie reagowała na kolejne wezwania do zapłaty, w sytuacji gdy spółka (...) powiadomiła pozwaną o zawarciu umowy z powódką i w podpisanych przez pozwaną aneksach nr (...) do umowy nr (...) na budowę budynku przystani wodnej wraz z zapleczem dydaktycznym – etap II powódka została wskazana jako wykonawca robót fundamentowych (wykonanie pali). W tej sytuacji pozwana mając na uwadze treść art. 647¹ § 5 kc powinna liczyć się z tym, że powód skieruje sprawę na drogę sądową w celu dochodzenia swych słusznych roszczeń.

Warto w tym miejscu zauważyć, iż jedną z przyczyn ustanowienia odpowiedzialności solidarnej inwestora było zagwarantowanie zapłaty należności w przypadku m.in. niewypłacalności wykonawcy. Odpowiedzialność ta, na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy, ma charakter gwarancyjny. Powoływane przez skarżącego przepisy prawa upadłościowego nie mają w sprawie zastosowania. Przepisy te nie dotyczą powoda. Powód bowiem decydując się na dochodzenie niniejszej wierzytelności od dłużnika solidarnego i nie zgłaszając tej wierzytelności do postępowania upadłościowego nie stał się uczestnikiem tego postępowania.

Odnosząc się do zarzutu spóźnionego cofnięcia pozwu to należy tu wskazać, że cofnięcie pozwu może być dokonane na każdym etapie postępowania i nie jest obowiązkiem strony. To, że cofnięcie pozwu nastąpiło na rozprawie i przez to połowa opłaty sądowej nie została zwrócona nie może być podstawą do obciążenia tymi kosztami powoda. Rozliczając koszty należy bowiem brać pod uwagę koszty faktycznie poniesione. W sprawie powód uiścił wymaganą opłatę sądową i opłata ta podlega uwzględnieniu przy rozliczeniu kosztów procesu na ogólnych zasadach.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił zażalenie w oparciu o przepis art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc. O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. § 6 pkt 4, §12 ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności

radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz.U.2002 nr 163 poz. 1349 z póź. zm.)